

niso prišli. Čudilo pa nas je, da ta debeli gospodarine s tremi konjskimi repi ni prišel. Hoteli smo se mu zopet smejeti, ker komandira tako strašno prijetno. Ako kje gori, pa mu ne paše, pa ne pride gasiti, kakor lansko leto, ko je rudniška hosta gorela. „Tu ne grem“, je takrat dejal, „ta hosta je gverkovska in le nekaj od kmetov...“ Moj ljubi „Štajerc“, kako se takaj pri nas godi. Ves gospodarski razvoj našega kraja pride vendar od rudnika in fabrik, torej od industrije. In tak človek kakor je ta Podmenik, hoče zoper industrijo delati. Ti modri Podmeniki, ti ali ne veš, da imaš tudi ti industriji zahvaliti, da si dacar ali privatni uradnik. kakor se sam imenuješ. Mi bi le radi vedeli, kje si uradniške skušnje delal. Da se ti bolj dobro, kakor marsikateremu uradniku godi, to vemo pač natančno... Še nekaj: Naši veteranci so ob sv. Rešnem telesu „ausrikali“. Nekateri hudo-mušniki trdijo, da je Podmenik zato tako jezen, ker ga veteranci niso hoteli povabiti, da bi k njimi pristopil. Zaradi tega menda tudi kot „hauptman“ gasilcev neće več veljati. Na avdenje, drugič še kaj več!

Ali si se že na „Štajerca“ naročil? Ako ne, stori to takoj! Naš list je edini, popolnoma neodvisni zagovornik kmetov, delavskih in obrtniških interesov!

izhaja tedensko na najmanj 8 straneh in pri-najmanj 3 slike v vsaki številki. Košta pa „Štajerc“ celo leto

samo 3 krone.

Vsi na delo, da se naš list še bolj razširi, nasprotnikom v jezo, ljudstvu pa v korist!

Novice.

Pazor, lazareti! Inzerati za „Štajerca“ se sprejemajo razven v upravnistvu tudi še na sledečih krajih:

- Martibor:** papirna trgovina Rud. Gaiser.
- Celje:** knjigotržnica Fritz Rasch.
- Radgona:** knjigotržnica J. Ser-Vtch.

Proti tolovajem! Poročali smo v zadnjih številkah na podlagi nepobitnih resnic, da so prvaški narodnjaki pričeli s kamenji, poleni, z nožmi in revolverji nastopati. Čudno ni, da je „narodnjaška stranka“ zdaj popolnoma podivjana.

Saj njeno časopisje naravnost pozivlja k zločinu. Svoj čas je vendar Plojeva ljubljanska cunjna odobrvala, ako so proklete roke brezvestnežev nežno sažno drevje ob okrajnih cestah polomile in uničile. In zdaj se veselita celjska lista „Narodni dnevnik“ in „Narodni list“ vsakega tolovajskega napada od prvakov nabujskanega barab. To veledostojno „časopisje“ je spravim veseljem poročalo, da so v Hrastniku „narodnjaki“ naložili kamenje na železniško progo in da bi kmalu 30 oseb umorili, da so na Ptujski gori postavili v blato teptali, da so pri Bračičovi krčmi pri Ptujju s poleni in kamenji napadli izletnike, da so pod konje streljali, medtem ko je bila na vozu množica otrok itd. itd. Vse take falotovske zločine, ki niso v nobeni kulturni deželi mogoči, odobruje prvaško časopisje. In ti ljudje zahtevajo visoko šolo, ti ljudje govorijo nekaj o dostojnosti, o moralni, o olikanosti... Doslej so prvaki na spodnjem Štajerskem in na Koroškem le dokazali, da so v vsakem oziru podivjani in da hočejo tudi pošteno slovensko ljudstvo po vzoru balkanskih roparjev podivjati... Ali tako zločinsko nasilje se ne more dolgo držati. Kdor s terorizmom nastopa, ta propade tudi v terorizmu. Cela vrsta prvaških hujskačev „narodne stranke“, ki so lomili sadno drevje, pobijali šolske šipe, se pretepevali s policaji, delali javna nasilstva, pobijali iz političnih vzrokov itd. itd. — sedi že v ječi. In mi garantiramo, da tako divjanje ne bo nikogar prestrašilo. Enkrat se bo že eden napadalec opeknel, da bo to dolgo pomnil. Roparji in tolovajji nas ne bodo strahovali, — to naj se voditelji narodnjakov dobro zapomnijo.

Vse za Srbe: Na Srbskem se je pred kratkem zgodila večja povodenj. Istotako je divjala velikanska nevihta v okraju Weiz na Štajerskem, ki je napravila velikansko škodo in tudi zahtevala življenje 12 oseb... Dobro je, ako čuti človek za nesrečnega bližnjega. Ali kako se slavno prebivalstvo slovenske prestolice, „bele Ljubljane“, ob tej priliki obnaša, to je pač malo čudno. Za Srbe so Ljubljancani s svojim županom Hribarjem takoj sestavili pomožni odbor in nabirajo zdaj denarje. Za prizadete Štajerce pa ne ganijo niti z mezincem. Srbi, ki so bili vedno največji sovražniki Avstrije, so torej slovenskim prvakom več vredni, nego zvesti Štajerci. Pa še nekaj: ko je leta 1895 velikanski potres raztrgal Ljubljano, ko je stalo celo mesto v razvalinah, takrat so bili Nemci prvi, ki so slovenskim ponešaščencem prišli na pomoč. Nemci so prve kronice poslali, Nemci so prvo lačno prebivalstvo sitili, Nemci so največ denarja dali. In danes? Danes je splevala ljubljanska hvalenost po Savi in Hribarjevi gospodi bije srce edino še za Srbe in Ruše.

Aha, aha! Iz Domžal na Kranjskem se poroča, da je tamošnji veteransko društvo zopet sklenilo, vpeljati nemško komando, medtem ko je imelo doslej vsled prvaške hujskarije sloven-

sko komando. Kaj neki je temu vzrok? Prišel je pač drugi veter pihati in srbski prijatelji se ne bodejo več v cesarski suknji šopirili.

Tu treba delati! Prvaki vedno vpijejo po slovenski visoki šoli, čeprav so najinteligentnejši Slovenci danes že sami izprevideli in to tudi že opetovano izjavili, da je slovenska univerza danes nemogoča in nepotrebna. Vsi pametni ljudje so namreč že izpoznali, da je treba splošno kulturno stanje slovenskega ljudstva izboljšati. Pri temeljih se mora zidati pričeti in ne pri strehi... Prav zanimivo so v tem oziru številke, ki kažejo razmerje onih oseb, ki ne znajo ne čitati in ne pisati. V čisto nemških deželah je takih oseb prav malo. Tako pride v Salzburgu na vsakih 200 oseb komaj 1 analfabet. Čisto drugače pa stoji stvar v slovenskih pokrajinah. Prav slabo stojijo planinske dežele Kranjska, Štajerska in Koroška. Na Štajerskem imamo 3-92%, na Kranjskem 5-01%, in na Koroškem celo 5-74% analfabetov. To je dokaz, da so ravno Slovenci Slovenci v tem oziru zanemarjeni. Nemci imajo namreč na Avstrijskem le 2-44%, Slovenci pa 6-92% analfabetov. Na vsakih 100 Slovencev pride torej 7 oseb, ki ne znajo niti pisati niti čitati. Pač žalostna slika! Tukaj naj bi prvaki zastavili svoje moči, tukaj naj bi delovali. Ali oni hujskajo ljudstvo v politične boje, v gospodarskem in duševnem ozirupa je iznemarjeno!

Prvaška zagriženost. Kakor znano, izrabljajo prvaški hujskači šole, cerkev, urade in sodnijo v svoje politične namene. Te dni enkrat se je vršila v Gradcu pred deželnim nadsodiščem neka razprava. Kot ubožni zastopnik prišel je tudi znani prvaški hujskač iz Ljubljane dr. Oražen. Mož je nalašč slovensko govoril, tako da ga niko razumel ni. S tem je preprečil redno uradovanje sodnije. S tem je pa tudi svojo stranko oškodoval. Ali to je prvaškim advokatom vse eno. Saj se vemo spominjati na slučaj, da je neki prvaški advokat v Trstu nalašč slovenski govoril, tako da so tega jezika nevedči italijanski porotniki obtoženca na smrt obsodili. Tako grdo politiko uganjajo prvaški dohtarji celo pred sodnijo.

Okrožno sodišče v Rudolfovem bi rado — tako nam piše — zaslialo v neki zadevi Franceta Gačnika iz Celja ali okolice. Gačnik se vabi, da naznači svoj naslov. Vsi, ki vso zaaj, se prosijo, da naznanijo njegov naslov okr. okrožnemu sodišču v Rudolfovem.*

Iz Spodnje-Stajerskega.

Deželni zbor štajerski torej junija meseca ne bo zboroval. Vzrok: brezvestna prvaška obstrukcija slovenskih poslancev. Velikansko škodo, ki je s tem povzročena, smo že opetovano popisali. Omenimo le še enkrat grozne posledice pri regulaciji Drave in Pesnice, omenimo pa tudi, da je valed tega pojva deželni odbor potom cesarjevega dovoljenja prisiljen, dvigati deželne doklade, brez da bi to deželni zbor dovolil. Mi živimo torej vsled prvaške obstrukcije približno tako, kakor na Ruskem. Prvaki pa še trdijo, da delajo za ljudstvo. No, to ljudstvo bo že enkrat s prvaki obračunalo!

V ljubljanski „Slogi“ se zopet ponavlja staro laž, da so septembra l. 1908 napadli na ptujskem kolodvoru neke romarje in vrgli križ na tla. „Sloga“ je plačana edino v ta namen, da iz varaoga ljubljanskega zaščita brani in hvali hofrata Ploja, katerega nobena stranka več ne mara. Kar je torej v tej cunji, zato je Ploj sam moralčno odgovoren. Ko je Ploj svoj čas v neki interpelaciji isto neresnico trdil, imenovala ga je „nemško društvo“ v Ptujju nesa ramnega lažnika. Tega primka se Ploj do danes še ni opral; nasprotno pa njegov list ponavlja isto laž... Javnost je valed tega s Plojem gotova! Moč, ki nosi pečat laži na čelu, je za javnost — moralčna nula!

Tolovajski napadi, ki so jih povzročili prvaški nabujskanci v zadnjem času zlasti v ptujskem okraju, napravili so na vse strani mogočni vtis. Vsak olikani človek je razburjen nad takim divjanjem, vsak pametni človek obsoja tisto prvaško časopisje, ki hoče tudi na Štajerskem udomaćiti manire srbskih kraljemorilcev. Nož, poleno, revolver in kamenje, to so znaki prvaške „kulture“ na spodnjem Štajerskem...

Oberlajtnant Hofrichter — na smrt obsojen.

Mesece dolgo je trpela preiskava proti oberlajtnantu Hofrichterju. Kočno je svoj grozoviti zločin sam priznal. Kakor znano, je skual s trupem celo vrsto tovarštev umoril, da bi potem sam avanziral. Enega je tudi v resnici umoril. Te dni je izreko vojno sodišče nad Hofrichterjem svojo sodbo. Obsodilo ga je namreč na smrt na vislicah. Ako vrhovni sodnik to potrdi, se ga bo obselo. Mogoče je pa tudi, da se ga pomilosti na 20 letno ječo. Vojno sodišče je obstojalo iz 8 oseb i. s. dva lajtnanta, dva oberlajtnanta, dva hauptmana, auditorja in enega stabnega oficirja. Naša današnja slika kaže obsojenega morilca (kakor je bil v preiskovalnem zaporu) in poleg njega sodnijsko dvorano, v kateri se je izrekla smrtna obsodba. S tem je ta krvava žalojgra končana.

Hofrichter (einer Photographie während des Prozesses). Zum Hofrichter Prozess.

Ali ne samo izobraženi ljudje po drugih krajih se razburjajo nad tem tolovajskim počenjanjem. tudi slovenski kmetje s sami obsojajo najodločneje divjanje prvakov. Slovenski kmet je po svoji naturi miren in pameten, on je nasprotnik nasilja. In ti slovenski kmetje se zdaj sramujejo, da divjajo prvaki hujakači na tolovajski način. Prvaki delajo s svojim nasiljem sramoto celomu slovenskemu ljudstvu. To je resnica! Mi, ki poznamo slovensko ljudstvo natanko, vemo dobro, da je nedolžno pri vsemu temu. Kmetje nimajo časa, da bi organizirali zahrbtno roparske napade, kakor so se vršili pri Bračiči: kmetje vedo, da je tolovaj vedno osramočen, pa čeprav je napadenega pobil. Pa še nekaj je slovensko ljudstvo: da mu taka politika polena tudi v gospodarskem oziru škoduje. Kmetje, ki prihajajo k nam, povprašujejo že, kaj pravi nemško časopisje k temu divjanju. Ko smo nekemu kmetu povedali, da je nemško časopisje hudo razburjeno. zaklical je: Ali nam ti vragovi prvaki še vedno niso dovolj nemških kupcev odžrli? Noben človek se ne bode več k nam priti upal, ako bode javnost izvedela, da je tukaj polno prvakih roparjev. In prav je imel kmet. Dobro vemo, koliko so zločinski prvaki napadi v ptajski okolici že od l. 1908 sem kmetu škodovali. Vinaki trgovci so izostali in štajersko vino kupujejo ravno Nemci. Tako je tudi pri drugemu blagu. Zato pravimo: Hujkanje, divjanje, pobijanje prvakov škodovalo bode nesrečnemu slovenskemu ljudstvu, ki mora vedno računati za prvaki divjake plačevati!

Denuncijant je, kakor pravi pregovor, največji suft v deželi. Lopovski napad pri Bračiči bajti pri Ptujju hočejo udeleženi tolovaji na ta način „olepšati“, da denuncirajo po „narodnem“ časopisju nekaj nemških uradnikov. Kakor da bi slovenski uradniki prvaki barve ne imeli proste politične volje in bi ne bili člani raznih prvakih društev, ki so dostikrat protivastrijaki in vešindjalaki. Oj, tudi mi bi lahko denuncirali, ko bi se nam to rokodelstvo ne gonilo! Ravno sedaj pustimo lahko nekoga zagrizenega prvakiškega učitelja iz ptujške okolice par tednov zapreti, tako da izgubi službo; morda hoče prvakiško časopisje ime izvedeti? Ko bi mi bili tako podli denuncijanti, kakor prvaki dopisniki, bi prav nič ne čakali. In takih slučajev je do-olj! S tem da se uradnike denuncirajo, seveda še ni opravičen roparski napad pri Bračiči. Sicer pa razumemo veselje ptujskih „narodnjakov“ nad podlim denunciranjem. Saj je vendar eden voditeljev ptujskih „narodnjakov“ človek, ki se mu je pred sodnijo dokazalo, da je denuncijant.

Č napada pri Bračiči krčma pri Ptujju prinosa zdaj „narodnjaško“ časopisje slišana in šalotaka zavita poročila. Bračičova banda se menda zato jezi, ker je baje državno pravdnistvo v to zadevo pogledalo in ker se bode pred sodnijo dokazalo, je-li smejo prvaki hujakači s poleni, nožmi in kamenji mirne izletnike napadati. Kaj bi „narodno“ časopisje pisalo, ko bi Ptujčani hujakača Bračiča z mokrimi cunjami iz mesta pognali, ako bi prišel s svojo turško bando podgane preganjati? Zob za zob! Bračičova krčma je zdaj znana, v najlažšem pomenu besede znana, in upamo, da bode oblast nadaljne tolovajski napade ob tej prvaki bajti preprečila! Tolovaji pa naj se le perejo po narodnjaškem časopisju. Tako kakor pere in hvali „Slov. Gospodar“ farje, ki so kasnovani kot krivoprišežniki, tako pere in hvali „Narodni dnevnik“ poulične tolovaje in roparje. To je „duševno“ in „izobraževalno“ delo slovenskega časopisja. Slovensko ljudstvo se mora pač teh revolverskih listov bati in sramovati! Kar se pa tiče napada tolovajev pri Bračiči, ne bode nočno zavijanje pomagalo. Oblast mora storiti svojo dolžnost in zločinci morajo biti kasnovani!

Pri svinjaku. Prijatelj Tebničmar nam piše: Svinjak in petje, to pač nimata nič skupnega. Ali zadnjič sem hodil tam nekje pri gostilni „mozenbirta“ Muršca, ko vidim nakrat črne postave prihajati. Prišle so bližje in bližje. Opazil in spoznal sem jih celo vrsto. Prišel je učitelj

Serona z mršavo brado, posojilniški pisar Babič, ki zna tako natanko prisegati, nadalje bolelni bobnar Kocmut, ki se je šele zadnjič obstrlel in s katerim ima baje državno pravdnistvo opraviti, prišel je znani Šalanun in prišli so še drugi. Kakor strahovi so korakali in se plazili okoli Muršcove krčme. Spravili so se zadaj k svinjaku. Slišali smo nečne prašičke, ki so družbo z veseljem pozdravili. . . . Doslej še nisem vedel, kaj ti nočni strahovi pravzaprav mislijo. Ali kar nakrat stoji med njimi pensionirani učitelj Muršec. In moč vrdigne roko ter prične taktirati. In zapeli so, zapeli so podoknico, da se je prašičkom srce v telesu preobračalo. Zapeli so tam pri svinjaku in prašički so basirali, da je bilo veselje. Jaz pa sem nakrat izpopal, da obstoji neka zveza med prvakiškim petjem ter svinjakom. Vsakdo se izbere pri petju svoj storček. O. zaniat poje na kōru, igralca v teatru, petelin na gnoju in ptujski prvaki ob svinjaku. In vsi imajo prav.

Oj ti „krigerji“ ti! Pri procesiji so se zopet postavili, kakor fant na štelungi. Brez šale, prav pridno so marširali pod vodstvom šnidarja Vesika. Vsa čast, kar je prav je prav. Celo sveti Miha je imel veselje nad temi hrabrimi sinovi majke domovine. Le nekaj po mojem mnenju ni bilo pravilno. „Krigerjem“ je namreč manjkala sokolaka banda iz Rogosnice. Odkar je mladi Bračič postal „bandafirer“ pri tolovajskih napadih, se menda ne upa mestnih podgan s svojo „godbo“ vznemirjati. In tako so morali vrli „krigerji“ za nemško godbo korakati. Žnidarju Vesiksu se je gotovo šolc islil od same jeze. Ja, ja, je še tako. Posebno žalostno je to že zaradi tega, ker „krigerški“ društvo za rogosniško sokolako bando plačuje. Ako postane kakšni član „krigerjev“ bolan, potem se mu da brco in moč odleti iz društva. Za bolane člane nima to društvo denarja. Pač pa za sokolako bando. Eden „krigerjev“, ki se je že naveličal Vesikove komande, nam poroča, da je to društvo za Bračičovo „plehmuško“ 50 kron darovalo. Hmh, ali so res vsi „krigerji“ tako nonmani, da pustijo s svojim denarjem tako gospodariti? Pač žalostno znanje, za nas pa smešno. . . . Pa še nekaj bi prav radi izvedeli? Od kedaj pa smejo ljudje, ki niso bili nikdar pri soldatih ali v cesarski službi, jubilejske medalje nositi? Taki ljudje, ki hočejo paradirati v vojaški suknji, brez da bi cesarju kedaj slušili, taki ljudje naj si obejajo medalje iz starih podplatov na prsa. Te bode na vsak način bolj primerno. Šoštar Pavlinič bode take medalje prav rad izdeloval. Tako, vrli „krigerji“, zdaj pa adio! Le ponohi dajte mir, kajti to ni prav, ako se še ob 10. uri sliši v Mahoričevi krčmi trobiti. Mi sicer ne vemo, ali se je „krigeraki“ trompetjer pri Bračiču trobiti učil, ali po noči bi pa le radi smit imeli.

Znani Kocmut, ki se je v Ptujju zadnjič obstrlel, je že zopet ozdravil. Kakor znano, napravil je ta poiskus samomor isto, ker ga je baje revisor laško-šalake pivovarne prenesetil. Po mestu se govori, da jo večja svota denarja isgnila in da sodnja celo stvar preiskuje. Mi za danes ne rečemo ničesar. Omenimo pa, da naj se šalako-šalake pivovarna sama za nos prime. Kajti ta prvakiška fabrika plačuje svoje

uslužbenca tako slabo, da morajo ti končno — krasti. Mi s tem seveda nočemo braniti bobnarje „sokolake bande“ Kocmuta. Ali resnico treba povedati!

Tolovajski napad v Mariboru. Na eno zadnjih nedelj napadla sta na cesti od Lembaha proti Mariboru dva boljša prvaki hujakača, ki igrata veliko vlogo v Mariboru, nekega nemškega trgovskega pomočnika. Napadla sta ga brez vsacega vzroka, edino iz političnega sovraštva. Ovađba na državno pravdnistvo je že narejena in se bode pred sodnijo pokazalo. kakšni junaki so ti prvaki gospodje, ki nadomeščajo izobrazbo s tolovajskimi napadi. To je „boljša slovenska družba“ v Mariboru. Med poulične pretepače je ta družba zašla. . . . Prvaki listi o temu napadu seveda molčijo kot grob. Se menda svojih lastnih pristašev sramujejo.

O veteranskem sestanku v Mariboru pri- nesli bodedmo v prihodnji številki dalje poročilo, ker nam danes žalibog prostora primanjkuje.

O Grlu v Slov. Bistrici, ki je bil zaradi grde goljufije pri kvartanju v večmesečno ječo obojen, prinesli bodedmo zaradi pomanjkanja prostora prihodnjič dalje poročilo.

Iz Vारेje prinosa celjaki „Narodni list“ neki članek, ki je skoraj preneumen, da bi se mu odgovarjalo. List celjaki dohtarjev toži, da so v Vareji slabe ceste, da okrajni zastop ničesar ne stori za varejake ceste, da je župan v Vareji temu kriv, da se je nekemu kmetu senalja odtrgala itd. itd. Mi smo prepričani, da bi varejski župan vse rad storil, kar si posestniki želijo. Manjka mu le nekaj — denarja. Občina je žalibog revna in ne more tako s denarjem okrog metati, kakor tiisti celjaki dohtarji, ki znajo kmetu tako dobro galiti in odirati. Kar se pa okrajnega zastopa tiče, vprašamo v prvi vrsti, kaj je prejšnji prvakiški zastop za Varejo storil? In saj imamo tudi zdaj slovenske zastopnike v okrajnem zastopu; kajaj pa nič ne rečejo? „Narodni list“ pa sploh ne vé, kaj piše, ko laže, da gradi okrajni zastop je tam ceste, kjer imajo Ornigi, Slawitachi, Stravchilli itd. svoje vinograde. Ravno v Vareji imajo namreč Ptujčani lepe gorice! Tu so vinogradi g. Orniga, Stravchilla, Šparfasse itd. Tako baje „Narodni list“ sam sebe po zobeh. Ravno zato, ker imajo Ptujčani tam svoje gorice, dočejo sami zahtevati novih cest; kajti potem bi takoj vstala kakšna zabita prvakiš butica in bi rekla, da delajo iz se sebičnosti. . . . Sicer pa očerkarjenje celjakega lista nima nobenega pomena. Njegovi umazani dopisani ne bodejo županu in ostalim odbornikom ukradli časti. Napredni župani v Halozah se ne bodejo dali peovat od dohtarških šerbarjev v Celju. Omenili smo vse to edino iz tega vzroka, da izporna ljudstvo voo lažnivost prvakiških listov in lističev. Pa adijo!

Kaplan Iška Rabuza, vrli naš prijatelj, s katerim smo imeli toliko zabave, prestavljen je iz Sv. Barbare v Halozah v Gorjicgrad. Na njegove mesto pride kaplan Berk. Za Rabuzo je to prav dobro, kajti on je abstinent in abstinenti ne spadajo v Halozo. Sicer pa tudi s Vogrinom ništa bila posebna prijateljstva. Na vsak način želimo Rabuzku mnogo sreče in naj se nas še spominja. Mi se ga bodedmo tudi spomi-

Morilka svojega moža.

Frau von Schönbeck-Weber

Schrittsteller A.O. Weber

Te dni se je zopet prav mnogo o procesu gospe pl. Schönbeck-Weber govorilo. Kakor znano, je svoj čas hauptman pl. Göben ustrelil njenega moža, majorja pl. Schönbecka. Takrat se je govorilo, da je imel morilec s to žensko ljubezensko razmerje in da ga je ona nabujkala k umoru. Sodijski izvedenci pa so takrat rekli, da je žena duševno bolna. Zato so ji pustili iz preiskovalnega zapora. Med tem časom pa se je gospa Schönbeck zopet poročila s známim berlinskim pisateljem A. C. Weber. Zdaj la se je uveda pa zoper njo zopet preiskava, čel da je naštalala hauptmana Göbena, da naj njenega prvga moža umori. O izidu cele razprave bodedmo le poročati. Za danes prinalamo le sliko umora obdolžene ženske in njenega sedanjega moža, pisatelja Weberja.

njali, zlasti ako bode zopet čez potoke akakal in politiko njanjal. Adijo, prijatelj!

Presimo čednosti! Nekateri odrašeni ljudje se vedno ne vedo, kako se naj človek čedi. Pobožne ženice n. p., ki prihajajo v Ptuj v mesto cerkev, poiščejo preje ali pozneje enega skrivnih kotov ob cerkvenem zidovju, tako da je tam polno kupčkov. Te babnice so pozabile, da pri cerkvi ni treba gnojiti in da imamo dan-danes poleg drugih potrebnih uredb tudi stranišča. V gledališkem posloju tik cerkve je vendar stranišče. Seveda, moški oddelek se tam tudi ne sme za posadanje kupčkov porabiti. Presimo torej vsaj v mestu malo čednosti!

Volilni boj za mandat pokojnega Ježovnika se je že na čeli črti pričel. Pri temu je stvar že naprej precej jasna. Mi smo namreč trdno prepričani, da bode žalibože klerikalni kandidat izvoljen. Kakor znano, so klerikalci profesorja dr. Verstovška kandidirali. Najbolj smešno je, da klerikalni listi pravijo, da je bil Verstovšek „od ljudstva“ kandidiran. Kako neki to „ljudstvo“ izgleda? Tonzure, črne suknje in farovške kuharice so to „ljudstvo“. Ljudstvo, pravo ljudstvo, ki miali s lastnimi možganami, ne mara za dohtarako zastopstvo. „Narodna stranka“ dolgo časa ni nobenega kandidata našla. Končno se je vendar župan Kac iz Šmartnega pojavil, ki zdaj kandidira. Za danes o tej kandidaturi ničesar ne ispregovorimo. Vprašamo župana Kaca le to-le: Ali bodeite v slučaju izvolitve zasledovali gospodarsko delo ali pa narodnjakarsko politiko? Ali se bodeite za gospodarske potrebe kmetov zavzemali, ali pa za uradniška vprašanja? Ali bodeite samostojni, ali pa le otrodji celjskih dohtarjev? Upamo, da g. Kac na ta vprašanja odgovori, kajti prihodnjič zavzamemo svoje stališče napram tej volitvi. Ni izključeno, da postavimo i mi svojega kandidata, slasti ker imamo v tem volilnem okraju jako veliko pristavev. Torej, g. Kac, prozimo jasni odgovor!

„Vera peša“, tako doni klic iz vsah krajev in koncov. Nekaj je sicer na tem resničnega in ne more se zatjgiti, da vera v resnici peša. Vprašanje je le, kdo je temu žalostnemu pojavu kriv? Mi trdimo, da ljudstvo ni krivo! To ljudstvo se drži katoliške vere z vso verno, s vsem navdušenjem, to ljudstvo je in ostane v resnici krščanskoga prepričanja. Ni ga na svetu tako vplivnega lista in ne govornika, ki bi mogel ljudstvu vero iz srca istrigati. Ali prvi vzrok pešanja vere je slabo obnašanje, slab vgljed, ki ga dajejo gotovi gospodje. In prav žalostno je tudi, da cerkvena oblast ne kaznuje take garjeve ovce tako strogo, kakor to ljudstvo v svoji pravi pobožnosti želi. Omenimo le en slučaj: Kakor znano, bil je črešnjevski fajmošter Sušnik zaradi napeljavanja h krivemu pričevanju na večmeseč-

no težko ječo obsojen. Ta sodba je bila pri vsah sodnijah, tudi pri najvišjem sodišču, potrjena. Ali ni! Ta Sušnik namreč, ki je umazal svojo duhovniško obleko s krivim pričevanjem, ta človek opravilja baje še danes božjo službo. Vsak njegov nastop je najgrše izzivanje in pohujšanje in cerkvena oblast — je gluba in slepa... Žalostno je to dejstvo in mi prosimo v imenu vsah vernih faranov, da se temu grdemu pohujšanju konec naredi! (Glej tudi današnji dopis iz Črešnjevca).

Sejem v Ptuj, ki se je vršil 1. junija, se je prav dobro obnesel. Prignalo se je 392 konjev, 1.276 kosov govede in 1031 svinj. Cene so bile malo višje, trgovina pa izborna. Prihodnji sejem s konji, govedo in prašiči se vrši 15. t. m., prihodnji svinjski sejem pa še 8. t. m.

Umrja je v Ptuj gospa Ana Hicel v 73. letu svoje starosti. Pokojnica, ki je mati znanege trgovca, je bila velika dobrotnica in splošno priljubljena. Bodi ji zemljica lahka!

Premiranje konjev. Letošnje premiranje konjev se vrši 5. dne julija v Središču in 9. dne julija v Ptuj. Opozarjamo konjerejece nato.

Volitve v okrajni zastop regaškl. Razglas. Ker je poslovna doba okrajnega zastopa rogaškega pretekla, je namestnik odredil raspis nove volitve. Volilni imeniki so sestavljeni in ispološeni pri ces. kr. okrajnem glavarstvu v Ptuj, kakor tudi pri ces. kr. davčnem uradu v Rogatcu med uradnimi urami vsakemu v pregled. Morebitni ugovori proti volilnim imenikom se imajo v zapadnem roku 14 dni vložiti pri okrajnem glavarstvu v Ptuj. Rok pričujna 11. dne junija 1910. l. Na posneje vlošene ugovore se ne bo moglo osirati.

Iz Ptaja. Poročali smo že zadnjič, da je bil g. okrajni glavar dr. Adam Weiss p. l. Schlessenburg iz Ptaja v Maribor prestavljen. Vodstvo okrajnega glavarstva v Ptuj pa je prevzel okrajni komiser g. dr. Eugen Netoliczka. Odpotjujoči okrajni glavar bil je eden največnejših in najmarjivejših uradnikov. Pri vsemu temu pa je znal tudi s osebno nujdnostjo ter strogo bresstankarsko objektivnostjo svojo dolžnost izpolniti! Kot uradnik kakor kot zasebni človek pridobil si je mnogo simpatij. Želimo mu tudi v njegovem novem bivališču mnogo sreče in uspeha!

Na pomeč od grozne nohivne prizadetemu prebivalstvu v okraju Weiz je odšla tudi iz Ptaja 2. kompanija pijonirjev.

Preležitev poštnice. Okrajni šolski svet v Rogatcu je sklenil, da se določi počitnice na vsah v ta šolski okraj spadajočih šolah za čas od 1. septembra do 31. oktobra. Konec šolskega leta se vrši torej v tem okraju 31. avgusta.

Iz Brežice na Savi se nam poroča, da volja na tamošnjem kolodvoru dvojna pravica. Prvaški zagriženci n. p. smejo brez kart na peron priti. Pa temu ni morda portir kriv. Krivi so vse drugi gospodje. Mislimo, da veljo tudi v Brežicah ena in ista pravica za vse ljudi.

Česta Konjice-Oplotnica. Politični obhod za novo često Konjice—Oplotnica se je že izvršil. Nova česta imela bode izvrstno lego v kraani pokrajini, ki je bila došlej popolnoma bresprometa. Nova česta bode sa 6 km krajša od stare. Zgradbo dobi brükone vrli inženir g. L. Miglitch, ki je svoj čas tudi železnišk Policane-Konjice sgradiil. Za novo često gne odboru, zlasti pa g. Wesenscheggu, velika zahvala.

Pežar in čudežna rešitev. V Prevratu pri Konjicah udarila je strela v gospodarsko poslopie posestnika Leskarva. Poslopie je popolnoma pogorelo in je škoda za 3200 K. Domača požarna bramba je preprečila razširjenje ognja. Zanimivo je, kako je posestnik odšel gotovi smrti. Par minut, predno je strela udarila, spal je namreč še v slami. Takrat ga pa piči muha. Ves jesen ostane in ko pride vun, vidi da je vse v ognju. Ko bi ga muha ne zbudila, gotovo bi našel smrt v plamenih.

Ogenj. V skladišču firme Hicel v Ptuj je pričelo preteklo nedeljo goreti. Ljudje so ogenj pravočasno opasili in zadušili.

Napad. Več fantov je v Mariboru ponoči bres vzroka napadlo dva mesečarska pomočnika in ju ranilo. Glavnega pretepača, nekega Ogriška iz Hoč, so zaprli.

Sabija. V Celju sta se sprla delavec Kon-

rad Skoff in lajtnant Milko Mikolič. Zadnji je potegnul sabljo in ranil delavca. Vzrok celega pretepa še ni natanko znan.

Trpničenje živali. Svinjski trgovec Jeza je s nekim tovarišem gnal kravo proti Ptuj in jo hudo mučil ter pretepal. Policaj je to surovo postopanje ustavil in Jezo sodniji naznanil. — Pri temu je nekaj zanimivega. „Narodni dnevnik“ namreč tega Jezo napada zaradi te krave. Jeza pa ni samo hudo prvak, marveč je tudi oni človek, ki je na železnici v Pragerskem tako divjal, da ga je morala sodnja občutno kaznovati. Takrat se je „Narodni dnevnik“ grozovito za tega divjaka poteoval, zdaj pa — ga pusti na cedilu. Oj ti došlednost celjaka ti!

V pijanosti je akociil delavec Wegund v Celju v okno in si prizadel na glavi rano. Potem je hotel še v Savinjo skočiti. Ali ljudje so ga pomirili.

Sleparil je delavec Ribič pri Celju na ta način, da je pošiljal z otroci v razne trgovine po blago, to pa na druga imena. Sleparja so zasačili.

Tat. V Mariboru se je vtihotopil neznan tat v vilo Badl in je mnogo blaga, denarja ter obleke pokradel.

Zaradi muzike sta se sprla v Mariboru tiskar Sinkovec in agent Šeligo. Zadnji je razbil neko sipo in je bil prvi pri tomu ranjen. Oj ti muzika ti!

Zastupil se je v Celju delavec Malin in je kmalu nato umrl. Vzrok samomora je baje beda.

Otroka povzli. V Ptuj je povozila Jurzova kočija 4 1/2 letnega sinčka mizarja Nerata. Otrok je bil težko poškodovan. Pravijo, da kočijati temu ni kriv. Pri tej priložnosti pa opozarjamo g. Jurzo na svojega sina, ki s motorjem prav lahkomiselno po mestu in okolici divja, tako, da se je že čuditi, da se ni večkrat noreča zgodila.

Smrt v zaporu. Vsed pijanosti so v Mariboru zaprli 61 letnega posestnika Martina Justinca iz Slivnice. V zaporu je mož umrl.

Iz Koroškega.

Velika napredna zmaga. Naši čitatelji se gotovo še spominjajo, koliko smo imeli s prvako občino Selee opraviti. „Š-Mirovi“ hujskafi, na čelu jim politikujoči fajmošter Nagel, so hoteli v Selah vse Nemce in naprednjake kar pokreti in ureauičiti kranjsko-srbsko strahovlado. Nečuvano nasilje, najgrše obrekevanje, izrabljanje vere v politične namene, vse to so bila sredstva prvakih hujskafev. In vse to jim ni nič pomagalo. Domače koroško ljudstvo je obrnilo kranjski hujskariji hrbet in je vrglo črni občinski odbor. Šest mesecev je trajal ta volilni boj, v katerem so nasprotniki nečuvano nasilje izvrševali. Preteklo nedeljo pa se je izvršila volitev. Črnihi so določili nedeljo za volitev, da bi še v zadnjem trenutku v cerkvi agitirali in katoliško vero za kranjsko hujskarijo izrabljali. Preje so črnihi celi teden od hiše do hiše agitirali, kakor judovski agenti. In vkljub temu se panslavistično nasilje črne stranke ni moglo vzdržati. V velikanskem boju so zmagali naprednjaki. Uspeh volitve je sledeči: V 3. razredu prišlo je od 96 volilcev 77 k volitvi; ta so zmagali črnihi. V 2. razredu je dobila vsaka stranka po 11 glasov; šreb je poklical dva naprednjaka in dva klerikalca v odbor. V 1. razredu pa so dobili naprednjaki 7, črni pa le 4 glasov. Izvoljenih je bilo torej skupno 6 naprednih Korošcev in 6 črnuhov. Virilni glas graščine Holdenburg pa je nemški in tako imajo naprednjaki večino. Pravica je smagala! Vsa prvaka hujskarija ni mogla ničesar storiti. Čast vrlim koroškim volilcem, ki so pokazali, da se ne pustijo od kranjskih rogovilešev hujskati! Koroška Korošcem!

Prvaška gospodarstva v Selah. Piše se: Pametnim ljudem so se gotovi izdatki posameznih občinskih odborikov, zlasti velike žrtve za panslavistične namene, še davno sumljivi zdeli. Nasilno postopanje fajmoštra Nagela seveda ni pripretilo, da bi se ljudje za to natančneje pobrigali. Tudi je pri temu sumljivemu skrivanju fajmoštru njegov pomagač Florjan Olip, p. d. Maše pomagal, kateri sicer sam ni posebno lahke vesti. Davkoplačevalci pa so k vsemu temu molčali in trpeli in le skrivaj pesti stiskali. Ali zdaj, ko se je pričela nasilna nadvlada

Peter Rosegger.

Danes prinašamo sliko najpomembnejšega itajerskega pisatelja, dr. Petra Rosegger. Veliki ta mislec se odlikuje zlasti vsed svoje vroče ljubezni do kmetkega ljudstva. Vsi njegovi večji spisi so vzeti iz življenja itajerskih kmetov in tudi večidel pisani v sračuju teh kmetov. Ljubizen do rodne grude, do selene itajerske

Peter Rosegger

domovine je pri Roseggerju nekaj značilnega in krasnega. Mi smo svoj čas s nekaterimi prevodi iz Roseggerjevih krasnih spisov seznanili svoje čitatelje s delom in življenjem velikega tega ljubitelja kmetov. Ob priliki pritecemo še kakšno povest iz peresa odličnega tega moša.

čne bande podirati, prišlo je tudi do revizije občinskih računov. In zdaj se govori, da manjka okroglo 8.000 kron občinskega denarja. To je za občino Sele pač velika svota, kajti ves davčni predpis te občine znaša nekaj čez 3000 K. Prvaški občinski sultani se baje izgovarjajo, da so ta denar v slovenskih bankah menda na Kranjsem naložili. Ali potrdila za to trditve dolejš niso mogli predložiti. Ljudstvo pa je hudo razburjeno in se povprašuje: ali se bode tudi pri nas tako zgodilo, kakor se je svoj čas v sv. Jakobu v Rožu godilo? Ljudstvo zahteva najstrožjo preiskavo in hoče natanko vedeti, kje je tistih 8000 kron občinskega denarja? Holah prvaki, odgovorite! Koroško ljudstvo pa zdaj tudi natanko vidi, kam pride občina, ki jo vodijo prvaki in kakšno je to prvaško gospodarstvo!

Na Koroškem je vzbudilo naše poročilo glede v Ameriko pobeglega kaplana Šilarja iz Hrastrnika veliko zanimanja. Doblili smo od raznih strani vprašanja o tej zadevi. Pobeglega kaplana se smatra namreč povsod za sina nekega klerikalnega posestnika v občini Gottestal. Mi za danes ne moremo povedati, ali je to istina. Poizvedeli pa bomo natanko in potem vse povedali. Na vsak način pa še danes približno resnico, da jo je kaplan Šilar resnično nastihoma v Ameriko popihal in da je obenem hčerka nekega klerikalca z njim odpotovala. To je resnica! Nasprotniki našega lista naj torej nikar „Stajerca“ ne obrekujejo in naj mu nikar ne očitajo lažnivost, kajti kar smo o temu žalostnemu romanu slovenskega kaplana pisali, to je vse res. Odpotovanje v Ameriko torej ni tako nedolžno, kakor bi to gotovi ljudje radi pokazali. Ako pa ne bodejo ponehali zlobni jeziki naš list napadati, potem jim povemo, da so tudi drugi listi ta ljubezenski roman kaplana popisali. Povedali pa bomo tudi, kdo je kriv, da je Šilar duhovnik postal. Torej malo potrpljenja, prihodejč pojasnimo celo zadevo!

Prevalja. Piše re nani: Tukajšnji kaplan Krajček Štritof ne mara za molitev, pri njemu je hujakanje poglavitna reč. Krajček je sklical na največji praznik celega leta, na dan sv. Trojice, mladeniški shod, kateri se je vršil med cerkvenim opravilom v znani gostilni, kjer se narveč šnopa požre. Navesti da bi ta dan kaplanček molil v cerkvi in nagal otroke v cerkev k molitni uri, otvoril je shod in povdarjal mladič, kateri še kruh ne zna rezat, kranjske želje. Kje pa peša vera? Pri naši duhovščini v prvi vrsti! Vprašamo, a to ni kaj grdega, da Krajček rabi mladino za hujkarije, namesti da bi šla v cerkev? Ko so napravili sociji po cerkvenem opravilu shod, kako so vplili tedaj naši črnubi, „hudič bode nesel vse udeležence“; kdo bode le kaj nesel Krajčekove udeležence? Priti bo moral najvišji vladar, „astan“ ta krumpasti. Ko je Krajček razložil svoje želje, naenkrat mubuti duh šnopa v glavo, začel je obirat nekega Pristova, da je ta narvečji sovražnik kranjskega postopanja. Precej ko je izrekel te surove besede, začele so kvakat zelene šabe po lužah, nimajo take surovosti v sebi, kakor kranjska duša, akoravno prav dobro vemo, da Pristov pusti kranjskega hujkača tako pri miru, kakor en kup blata na cesti. Hojakač, le tako naprej, za eu pufer šnopa bom jaz dal! Svetujemo pa temu častitemu Štritofu, namesti da rabi mladino za hujkanje, podučji jo naj, kako morajo spoštovati otroci svoje starše; posebno potrebno je pa, da ponetiš Toneja, da ne bode njegova stara skrbna mati točila solze dan za dnevom nad njim; podučji pa tudi sorodnike Popove hiše, v katero ti Krajček redno zahajaš in pomagaš tuhtat laž za „Š-Mir“, da se bodejo med seboj ljubili, ne pa kakor se je zadnjič zgodil, strašanski pretep, da se je kar kadilo; metali so eden drugega ven. Škoda, da ni bil tisti dan Štritof navzoč, da bi bil metal pretepenca noter; izostal bi bil glas škandala po celera okraju!

V Svetnivasi je imenovalo tamošnje bojno društvo (Kriegerverein) g. Jos. Krassnigg, graščaka in c. k. lajtnata i. E. za častnega predsedenta. 26. pr. m. je marširalo društvo polnoštevilno k hiši imencvanega in mu je izročilo častno diplomu. Odlikovanec, ki se je za društvo

že mnogo zaslug pridobil, se je zahvalil in izjavil da bode delovanje i zanaprej podpiral. Potem se je vršila prijetna zabava. Čestitamo g. Krassnigu najprijetnejše!

Spomin na leto 1809. Iz Trbiža se poroča, da je pustila gospa Mörlil neko drevo podreti. V lesu so našli čisto zaraščeno kanonasko kugljo. Gotovo je bila še iz vojnih časov l. 1809.

Za 40 letno zvesto službo je dobil Lovrenč Rauter v Trbižu častno medaljo.

Vlom. Pri Arnoldsteinu je vlomil nekdo pri vžitkarici Mariji K. in ji je 500 kron denarja ukradel.

Zbesnel je v Arnoldsteinu delavec Johan Kosmač. Komaj so ga premagali in v norišnico odpeljali.

Smrt na prog. Pri Celovcu so našli na šinah mrliča 50 letnega moža. Povožil ga je brzovlak, ki je truplo 100 m daleč vlek. Truplo je bilo pri želodcu prerezano in popolnoma razmesarjeno.

Pazite na čede! 12 letno Josefo Landl v Beljaku je povozil fijaker.

V bolnišnici v Beljaku kradel je zaradi tatvine še predkaznovani R. Stagin.

Pod vlak se je vlegel v Celovcu neki neznan človek. Vlak ga je grozovito raztrgal in je bil takoj mrtev.

Mrliča v Dravi so našli pri sv. Ulriku. Mrtvec je bil okroglo 25 let star. Ni izključeno, da se je izvršil zločin.

Francoskega dezertarja po imenu Louis Vesso so prijeli v Maria-Saalu. Pobegnil je iz Toulona.

Stari ženin. V Wolfbergu se je poročil 83 letni Andrej Sankin s svojo gospodinjjo. Želimo mu — mnogo otrok.

Pazite na čede! Pri Kumpendorfu so se igrali otroci ob „Rammklotzu“, s katerim se pilote zabija. Le-ta je padel enemu dečku na nogo in mu je več prvov popolnoma zmučkal.

Utonil je pri Dombachu 16 letni Italijan Piazza. Padel je s 2 tovarišoma v Malto; ona dva sta se zamogla rešiti, Piazza pa je utonil.

Nevešta. V Gradcu je štivil dr. Zambacher svoj revolver. Ta se je razprožil in je kroglja zdravnika v trebuhu težko ranila.

Po svetu.

9 oseb na smrt obsodjenih je bilo v Motrilu v obsejni so napadi in oropali vlak.

Na morju. V morskem kanalu pri Calaisu se je potopila francoska podmorska barka. 25 moč je utonilo in so bili vsi posadniki rešitve zastoj.

Umrl je v Baden-Badenu veliki nemški zdravnik dr. Robert Koch, ki se je zlasti z osirom na tuberkulozo nevenljivih zaslug pridobil.

Čudno in razmišna. V angleškem mestu Kiderminster sta bili dve ženski, mati in hčerka, težko zboleli. V bolnišnici sta umrli. Zdravniki so dokazali, da sta imeli veliko premoženje več tisočev kron. Niti jesti se bogatniki niste privoščili.

Otroška posurovelost. Pri Mokronogu na Kranjsem so štirski dečki na poti proti domu sliki nelo dečlico, jo zveseli k drevesu in se sagrešili nad njo. Kadovedni smo, ali bodejo za to grozno posurovelost narodni listi tudi — nemško šolo odgovorno delali

Kako naj se ravna s po toči poškodovanimi trtami?

(Naznanilo deželne sadjarke in vinogradniške šole v Mariboru.)

Nevidite v zadnjem času prineslo so v raznih pokrajnih toči, ki je trte bolj ali manj hudo poškodovale. Kako bode to še v poletnih mesecih, se seveda ne more naprej povedati. Ali bati se je na vsak način po sedanjih vremenskih razmerah, da prinesejo točo. Zato se moramo početi s vprašanjem, kako je ravnati s po toči prizadetim trjem.

Trte so bile maja ali v sredu junija po toči prizadete.

Ako je imela toča drobno zrnce in ako je padala bolj na redko, potem je povzročila na ta način škodo, da je zelene pogone zmučkala in perje raztrgala. To se brez nalega vplivanja zopet zraste, brez da bi trta posebno trpela. V tem slučaju je treba takoj škropiti, ako se ni to še preje storilo.

Ako so pa bili zeleni pogoni in perje tako razbiti, da so od njih le zadnji deli kot kratki ostanki ostali, potem se priporoča, da se obstoječe zelene pogone z ojsnim nošem do najspodnejših 1—2 obeh porčih (Rückschnitt) Ta porčenje potem, in napravijo nove šose, ki zamorejo do sime še dozoreti in bodejo prihodeje leto plodonosni les dajali. Trta napravi tudi iz starih delov zelene pogone; te pa je treba izdreti, tako da so tako redki, da drug drugega v rasti ne ovirajo. To delo je potrebno in se s tem poplača, da se more take vinograde v prihodejem letu rezati in da ostajo plodove, kakor da bi sploh ne bili poškodovani. Tsm, kjer se na slabostih pogonkah in na bledoselcem listu vidi, da trta v semelji nima dovolj hrane, je potrebno, da se pri nastavljanju pogonk gnoj s dušikastimi gnojili (najbolj s 2—3 q čili-salpetra na ha ali pa s gnojnic, pol kante na trto). Čili salpeter naj se ednakomerno med vrste potrese in spodkopije; gnojnico pa naj se da ali v ploščatih jamah k vsaki trti ali pa v jarčkih, ki se jih napravi počez proti grču (quer zum Gefälle); tako se gnojica sama v zemljo vresa in razdeli. Tudi s takojšnjimi škropljenjem novo nastavljenih zelenih pogonk, ako treba tudi z šepcljanjem, se skrbi za zdravje trte.

Toča sadene trte v času od sredine junija do konca julija.

Glede manjk toče veja to, kar smo preje povedali.

Večja škoda pa sadene po navadi mehkeje zgoranje delo pogonk, ki jih toča s njih listjem vrde odbije ali raztrga; spodnji še trli deli trpjo manj. V tem slučaju naj se v prvi vrsti takoj škropi; tako se skrbi, da vase bolzani na zelenje (peronospera). Poplki na zelenih pogonkah, čolotni za prihodeje leto (Waterschnecken) izženejo okroglo 2—3 pod poškodovanega vršča; trta izgleda potem nekako počvržano. Kadar se to opazuje, se ob pritiki takratnih del (Heltharheit und Ausgeissen) od teh novih pogonk le tisto pusti, ki je za podeljivanje glavnega pogona najprijetnejše; s drugimi se tako ravna, kakor s sedaj mnogokletvami „Geistriche“, t. j. skrajša se jih na 1—2 perasa.

Posledice te vrste poškodovanja trte je potem tudi razvoj gnojca iz novih postaranskih pogonk in iz „geinov“ (Geizrauben, Martini-grojci), ki pa ne donosi popolnoma do jeseni. Potem se dobi na spodnjih delih, v kolikor so ti normalni ostali, popolno dozorelo ter pol zrelo ali nezrelo grozdje, katere zadnje visi bolj ali manj višje od prvega. Pri trgavi se mora seveda na to ozirati in se ne sme nezrelo grozdje obenem z zrelem povesti.

Gnojenje v tem času ni več priporočati. Kajti potem se pogajanje pogonk predlogo zavlači ter dozoreti prepreči. Pravčasno in zadostujoče škropljenje, ako treba tudi šepcljanje, se tudi kakor v prvem slučaju posebno priporoča. S tem se prepreči ranjejanje „oidiuma“

(Naprej prihodejč!)

Loterijske številke.

Gradec, dne 28. maja: 67, 86, 57, 27, 59.
Trst, dne 21. maja: 78, 29, 30, 87, 88.

Kdor hoče na naše izzeto odgovor, naprijeti vprašalnemu pismu retar-marks. Brez marke ne pošiljamo odgovora.

Proti zaprtju jeter — boleznih oseb, ki mnogo jedo in se premalo gibljejo — predpisujejo prve medicinske kapacitete vsakodnevno 1 kozarec Franc Jožef-ova grenčice, zavže na te čede v nekoliko segretem stanju, in nato daljši izprehod. Valed večjega gibanja čreves, katero povzroča Franc Jožef-ova grenčica, se v spodnjem delu telesa izpodbudi cirkulacija krvi, radi česar kmalu izginejo neprijetni pojavi in bolnik čede čuti kot ozdravitev težke bolezni. — Oč zdravnikaškega rassodišča o grske rasstave povodom tisočletnice je bila izmed vseh enakovrstnih domačih rudniških voda odlikovana edino le Franc Jožef-ova grenčica z veliko milenijsko kolajno.

Prošnja.

Čas je prišel, ko mili naši ptički valijo. Prav žalostno je videti, ako otroci dorote teh ljubih pevk ne poznajo in jih pri valjenju motijo. Vedno se opazuje še grod razvado, da otroci jajčice ali mladiče iz gnezd jemljejo. To ni samo škodljivo, ker naše drevje in naše rastline potrebujejo ptico, ampak to tudi otroško srce posurovi. Kdor nima zmisla za nedolžno žival, ta je sploh surove nature.

Prosimo

tedaj starše, učitelje in duhovnike, da naj deco na to opozarjajo! Obenem naj tudi na živino ne pozabijo, ki v tej vročini hudo trpi. Dajajte ji dovolj vode!

Štajersko društvo za varstvo živali

Dober tek!

Zdravi želodec imamo in se tihi naš v želodcu, nimamo več bolečin, odkar rabimo Fellerjeve odvajačje Rhabarber-kroglice z zn. „Elsapillen“. Povezo vam izkušnje, poskusite jih tudi, one uredijo odvajanje in pospešujejo prebavljanje. 6 kroglic franco 4 kron. Izdelovatelj in apotekar E. V. Feller, Stabič, Elsaplatz št. 241, (Hrvaško).